המעשה
הוא העיקר

ימי בין המצרים - שלושה השבועות
פתיחה

ידוע[1] המשל מאבנים טובות ומרגליות שנמצאים בתיבה, ונותנים ליהודי התיבה והמפתח לתיבה, והוא צריך "להכניס את המפתח" ולפתוח התיבה ולגלות מה שבתוכה. ומזה[2] מובן גם בנוגע לג' השבועות - שהדבר תלוי ברצונו של יהודי אם לקחת זה כענין בלתי-רצוי ח"ו, או כענין טוב, דמכיון שבידו התיבה והמפתח, יכול לפתוח את התיבה ולגלות את הענין הטוב דג' השבועות. ומכיון שהדבר הוא ביכלתו, ה"ה מוכרח לפעול זאת, שהרי, "לא ברא הקב"ה בעולמו דבר אחד לבטלה". ובנדו"ד, מכיון שמפקידים אצלו התיבה עם המפתח, ואומרים לו שביכלתו לפותחה ולהשתמש במה שבתוכה, הרי בודאי שאין הכוונה להכשילו ח"ו בשימוש בפקדון שאינו שלו (היפך הציווי ד"לפני עור לא תתן מכשול"), אלא אדרבה - **שצריך** להשתמש בזה כו'. לכל[3] לראש צריך יהודי לדעת, שנתנו לו בידו המפתח לפתוח ה"תיבה" שמעלימה (לפי שעה) על האב שנמצא בפנימיות ב"שלשה שבועות" הגילוי מזה הוא ע"י שיהודי ממלא תכלית בריאתו לעשות מהעולם דירה לו יתברך . . מתחיל מעבודתו בעצמו - לגלות שהגוף ונה"ב שלו הם כלים ליהדות, ז.א. שעובד את השי"ת (גם) עם גופו והגשמיות, ובפשטות – שאת כל דבריו הגשמיים (אכילה ושתי', ממון וכו') מנצל לשם שמים, ועד "בכל דרכיך דעהו", ויתירה מזו - שבזה גופא מגלה איך ש"גופא דילהון **קדישא**"[4].

הוספה בלימוד התורה בכלל ועם הזולת

א. איתא בישעי' "ציון במשפט תפדה" דהיינו שהפדי"ה (גאולה) מהגלות היא "במשפט" - תורה[5] שבימי בין המצרים צריך להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובפרט בהלכות התורה, ה"משפט" שבתורה עצמה, כולל ובמיוחד - לימוד הרמב"ם, שכולל ההלכות דכל התורה כולה[6].

ב. בכך נכלל גם לימוד התורה עם הזולת (הפצת התורה) - "העמידו תלמידים הרבה", ומתוך אהבת ישראל[7].

לימוד ענינים שהזמן גרמא - בית המקדש

ג. ההוספה בלימוד התורה בימים אלו היא גם ובמיוחד בעניני (גאולה ו)בנין בית המקדש - על יסוד מה שכתוב במדרש "גדול קרייתה בתורה כבנינה . . ובשכר קרייתה שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית"[8].

ד. הלימוד צריך להיות לכל לראש - בהלכות בית הבחירה, בספרו של הרמב"ם, הלכות פסוקות, ולפני זה - במשנה ובגמרא, מסכת מדות, ולפני זה – בתורה שבכתב (דברי קבלה), הפרקים ביחזקאל המדברים אודות "בנין העתיד להבנות"[9] (וכדי להקל על הלומדים - נדפסו בחוברת אחת[10])[11].

ה. יש להוסיף וללמוד גם הביאורים בעניני בית המקדש בתורת החסידות[12], ובפרט בתורתו של הצמח צדק שזכה דורנו ונתגלו בו כמה דרושים על הפסוקים ביחזקאל, ומעט גם על המשניות דמסכת מדות וכיוצא בזה[13].

ו. יש להוסיף גם בלימוד מסכת תמיד (משנה וגמרא[14]) אשר תוכן המסכת הוא בעניני בית המקדש[15] — שבה נתבארה העבודה התמידית בבית המקדש[16].

אופן הלימוד: א) המביא לידי מעשה

ז. הלימוד צריכה להיות באופן "המביא לידי מעשה": לכל לראש - בהענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", לעשות מכל בית יהודי מקדש להקדוש ברוך הוא, עד שרואים בגלוי שנעשה מקדש לה', ועוד ועיקר: לימוד שיביא לידי בנין בית המקדש כפשוטו ממש[17].

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ פנחס תשמ"ח - התוועדויות ע' 57

2) שם ע' 63.

3) שם ע' 59.

4) עיי"ש בארוכה. וראה לקמן ע"ד הפנימיות דימים אלו "**בשבתות של בין המיצרים**".

5) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"נ - התוועדויות ע' 51-2.

6) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"נ - התוועדויות ע' 54.

וראה שם הערה 148 - התוועדויות ע' 52: ""במשפט היינו הלכות, כתרגומו ע"פ כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא" (לקו"ת ר"פ דברים)". וראה שם הערה 177 - התוועדויות ע' 54: "...לקו"ת ר"פ דברים. ומסיים שם (ועד"ז בלקו"ת מטות פג, ג): "והיינו כמשארז"ל אין הגליות מתכנשות אלא בזכות המשניות (הלכות פסוקות), שנאמר גם כי יתנו בגויים עתה אקבצם".

7) תש"נ שם ע' 5-54.

8) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ט - התוועדויות ע' 4-73: "א"ל הקב"ה ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל . . גדול קרייתה..." ויתירה מזה ועיקר - ש"בנין ביתי" **אינו** "בטל"". ושם ע' 73: "כאן המקום לעורר גם אודות הענינים השייכים במיוחד לימי בין המצרים, כפי שנתבארו בכמה ספרים (ודובר אודותם בארוכה בשנים שלפנ"ז), ו"אין מזרזין אלא למזורזין", להוסיף כהנה וכהנה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לפעולה על הזולת". ראה שיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התוועדויות ע' 37: "יש לנצל את ההזדמנות לעורר עוה"פ אודות ההוספה בקביעת עיתים לתורה (הן בכמות והן באיכות) בענינים הקשורים עם **בנין בית המקדש**". ועוד.

9) ראה ש"פ פינחס תש"נ הערה 185 – התוועדויות ע' 55: "שממנו למדו גם בבנין בית שני כדאיתא ברמב"ם (הל' ביהב"ח פ"א ח"ד)".

10) תש"נ שם ע' 55.

11) משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדויות ע' 34.

12) שם בהערה 50: "לא רק ע"ד החקירה וכיו"ב, כמו הביאור בספר תורת העולה להרמ"א".

13) משיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התוועדויות ע' 38: "ולאחרי שזכינו להפצת המעיינות חוצה - יש להוסיף . . ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת המאתיים להולדת הצ"צ, וגם שנת העיבור, שנקראת "שנה תמימה" כיון שנעשה בה החיבור דשנת החמה עם שנת הלבנה, ודוגמתו בתורה - החיבור דנגלה דתורה עם תורת החסידות שנעשים "תורה תמימה", כדרכו המיוחדת של הצמח-צדק".

14) ש"פ בלק י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח – התוועדויות ע' 34.

15) ר"ח מנחם-אב תשמ"ט – התוועדויות ע'87-86: "זאת ועוד:

תוכן המסכת הוא בעניני בית המקדש – ששייך במיוחד לשלשת השבועות שבהם מוסיפים בלימוד התורה בעניני בית המקדש.

ויש לומר, שהשייכות לשלשת השבועות מרומזת גם בהתחלת מסכת תמיד – "**בשלושה** מקומות הכהנים שומרים כו'", שרומז על **שלשה השבועות.**

ומודגש יותר בהמשך המסכת שאחרי', מסכת מדות – שהתחלתה "**בשלשה** מקומות הכהנים שומרים . . והלוים **בעשרים ואחד** מקום", שרומז על שלשת השבועות ("שלשה מקומות") שכוללים עשרים ואחד יום ("עשרים ואחד מקום").

ולהעיר, שהמספר "עשרים ואחד יום" נרמז בכתוב "מקל **שקד** אני רואה", "השקד הזה . . משעת חניטתו עד גמר בישולו עשרים ואחד יום, כמנין ימים שבין שבעה עשר בתמוז . . לתשעה באב", שהכוונה בזה היא שיהפכו ל"שקדים **טובים**", כל כ"א הימים (וג' השבועות)".

16) שיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"נ הערה 186 - התוועדויות ע' 55: "ואדרבה, כיון ש"מקדש העתיד בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים" הרי, הלימוד אודות **העבודה** בביהמ"ק נוגע אז למעשה בפועל **יותר** מאשר הלימוד אודות **בנין** ביהמ"ק".

17) תשמ"ט שם: "לא זו בלבד שרואים שבבית זה דר יהודי, שלכן, קבועה בו מזוזה, אלא עוד זאת, שנעשה שינוי בכמה חלקים בהבית, החדרים השייכים לילדים ולעקרת-הבית, ועד לחלקי הבית שנראים ברחוב, גם לעיני אומות העולם - שרואים בגילוי שנעשה מקדש לה'.

ועוד ועיקר - לימוד המביא לידי מעשה **דבנין ביהמ"ק כפשוטו ממש**, שאז, יתוסף בהלימוד עצמו, שכן, גם לאחרי הלימוד בנבואת יחזקאל, במסכת מדות, ובהלכות בית הבחירה להרמב"ם, נשארים עדיין כו"כ ענינים בספק, ובמילא, כשמתעורר ספק בעת

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' **יהודה** ב"ר **אהרן** ע"ה **ימיני** נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת **שושנה** ב"ר **שלום** ע"ה **ימיני**
נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב **ת. נ. צ. ב. ה.** **נדפס ע"י בנם** הרה"ת ר' **אמיתי** וזוגתו מרת **פייגא שרה ומשפחתם** שיחיו **ימיני**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ח. ובודאי יפרסמו ויזרזו ע"ד קיום הוראות אלה בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל[25].

לימוד אודות המקדש אפי' ילדים

ט. מובן, שההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיץ[18].

ב) לא מצד רגש האבילות

י. ללמוד הנ"ל לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן בית המקדש[19], אלא (גם לולי החורבן) מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דבית-המקדש השלישי, גדלות שלא היתה מעולם[20].

ג) הלכה למעשה בפועל

יא. ללמוד מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה "הלכתא למשיחא", כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאחרי זה, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) יגלה ויבוא משמים" ברגע כמימרא[21] !

ללמוד ההלכות ד"בין המצרים"

יב. לימוד התורה בענינים שהזמן גרמא הוא לכל לראש ובעיקר בהלכות דבין המצרים, יותר מאשר בהלכות בית הבחירה [ולפלא הכי גדול שכאשר עושים "שטורעם" אודות ההוספה בלימוד התורה ובמיוחד בלימוד הלכות בית הבחירה, לא מזכירים אודות לימוד ההלכות דבין המצרים][22].

ושבי'ה בצדקה

יג. על פי המשך וסיום הכתוב ד"ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה", יש להוסיף בנתינת הצדקה[23]. כולל גם ענין המשפט שבצדקה גופא – לשפוט את עצמו כמה מגיע לו עבור צרכיו, כאשר את כל השאר הוא נותן לצדקה"[24].

מה טוב לערוך סיומים לפני תשעת הימים

יד. (יש לערוך "סיומים" במשך תשעת הימים מראש חודש אב עד תשעה באב, ועד בכלל[25]), ומה טוב גם לפני זה[26].

הלימוד, עד ל"פלפול התלמידים" – הולכים יחדיו לראות את בית-המקדש השלישי, ומודדים כו', באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה"!"

18) משיחת ח"י תמוז, תענית י"ז תמוז - נדחה - תשמ"ח - התוועדויות ע' 50.

19) ש"פ בלק תנש"א - התוועדויות ע' 40: "וע"פ האמור לעיל שבשנה זו במיוחד (נוסף על ההדגשה המיוחדת שבכללות דורנו זה) מודגש רק ה"טוב" די"ז תמוז וד"בין המצרים", כיון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש, מובן, שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות **באופן אחר לגמרי**: לכל ראש - שהלימוד הוא לא מצד כו'".

20) תנש"א שם: "עליו נאמר "גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", גדלות שלא היתה מעולם כו'".

21) תנש"א שם ע' 691: "ועוד ועיקר - שהלימוד הוא כו'".

22) שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התוועדויות ע' 78: "...ע"פ הכלל "המעשה הוא העיקר", יש לעורר אודות ענינים של **מעשה בפועל** שהזמן גרמא . . לכל לראש - פרטי הדינים בשו"ע אודות ההנהגה בתשעת הימים (בהוספה על הדינים השייכים לשלשת השבועות דביהמ"צ) . . ופשוט, שבזה נכלל גם החיוב **ללמוד** הלכות אלו בשו"ע, ולפלא הכי גדול . . ההוספה בלימוד התורה בימי בין המצרים . . ההלכות דבין המצרים, אע"פ שלימוד התורה בענינים שהזמן גרמא הוא לכל לראש . . יותר מאשר בהלכות בית הבחירה, כמובן וגם פשוט".

23) תש"נ שם הערה 176 - התוועדויות ע' 54. וראה משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התוועדויות ע' 34: "וכן צריך להוסיף וכו'". ועוד.

24) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח שם הערה 130. ושם: ראה תורה אור בשלח סג,ב. סה"מ קונטרסים ח"א כג, ב. ועוד.

25) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"נ - התוועדויות ע' 55.

26) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ט - התוועדויות ע' 74.

שבתות דבין המצרים

פתיחה

ידוע פסק דין [הגאון המקובל ר' לוי'ק אביו של כ"ק אדמו"ר מה"מ], לא' שהי' רגיל ללכת בשבת עם בעלי-בד, ואירעו אבל רח"ל, שהורה לו **לשנות** ממנהגו בכל שבת **ולא** ללכת עם נעלי-בד, כדי שהנהגה זו לא תתפרש כענין של היפך השמחה כו'[27].

א. בשבתות של "בין המיצרים" לא קיימים דיני אבילות וצער[28], ואדרבה: בשל היותה שבת של "בין המצרים" (שאז ישנם הגבלות בשמחה בימי החול) הרי צריך להיות יותר עונג ושמחה מאשר בשאר שבתות השנה, כדי שלא יהי' חשש בזה כו' — כיתרון האור מן החושך[29].

ב. השבתות של ימי בין המצרים הענינם הקדמת רפואה, על ידי זה שיהפכו לימים טובים — ואם כן על אחת כמה וכמה שיש להוסיף בהם ב"במשפט" — לימוד התורה[30] ו"צדקה" באופן המותר, על ידי אכילה ושתי'ה, צדקה רוחניות וכיו"ב[31].

ג. יש להקפיד בסעודת מלוה מלכה גם במוצאי שבת י"ז בתמוז[32], ואולי יש לומר עוד יותר מבכל מוצאי שבת - שלהיותה "סעודתא דדוד מלכא משיחא", מודגשת בה ביותר השייכות לימות המשיח, שיבטלו הצומות וכו'[33].

הוספה

מהפתח דבר ל"חידושים וביאורים להל' בית הבחירה"

א) להוסיף בהימים דבין המצרים הן ב"משפט" לימוד התורה, והן ב"צדקה", וע"פ מש"נ "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".

ב) בהימים דבין המצרים גופא - להוסיף בהנ"ל מתקופה פרטית שבהם לתקופה שלאחרי' (עד ראש חודש מנחם-אב, מראש חודש מנחם אב, שבוע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב, ותשעה באב).

ג) בער"ח מנחם אב להוסיף במיוחד בתורה, תפילה וצדקה. והצדקה - הוצאת ב' סעודות, ומה טוב - של ג' סעודות.

ולהחליט על כל זה לפני בין המצרים, ואלה שלא הספיקו להחליט אז, להחליט עד"ז בהקדם לאחרי זה, ויפה רגע אחת קודם (ע"פ פסק דין שולחן ערוך או"ח סקתע"א ס"ג).

ולהוסיף: מובן אשר אלה שלא עשו בכהנ"ל ביומם - כדאי להשלימם לאחר זה.

ד) להשתדל במיוחד - בכל המבצעים [מבצע: אהבת ישראל, חינוך, תורה, בית מלא ספרים (יבנה וחכמיה), תפלין, מזוזה, צדקה, נש"ק, כשרות האכילה, טהרת המשפחה].

---

27) ש"פ בשלח, יו"ד שבט תשד"מ ח"ב – התוועדויות ע' 873. ראה לקו"ש ח"ד ע' 1091.

28) ש"פ פינחס תשמ"ט - התוועדות ע' 49: "(כי אין עצב בה) ואדרבה מצוה **לענגו** (בעונג אכילה ושתי', בשר שמן ויין ישן) ו"ביום **שמחתכם** אלו השבתות". ובהערה 39: "שמחת**כם**" דוקא, הבאה ע"י עבודת האדם ונקראת על שמו [ולא כמו שמחה שכולו לה' בשביעי של פסח, או "שמחתנו" (ביו"ט, ובמיוחד בחג הסוכות), שמחת ישראל, אלא - שמחתכם]. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בשבת שב"בין המצרים", שצ"ל אז עבודה ויגיעה נוספת בעבודת האדם להוסיף בשמחה כו' (כדי שלא יהי' חשש בזה כו') – באופן דיתרון האור מן החושך".

29) שם ע' 49: "כי השבתות מגלות את פנימיות הענין של הגלות (שהוא הכנה והכשר לקראת) – הגאולה. ז.א. שהשבתות ש"בין המצרים" הם לא רק למעלה מחורבן וגלות (ולכן דיני אבילות לא קיימים אז). אלא יותר מזה – השבתות באים ב"בין המצרים" כדי להפכם ולגלות בהם את פנימיות הכוונה שלהם – יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה כו'".

30) י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ - התוועדויות ע' 54: "בהוספה על הענין ד"ויקהל משה", להקהיל קהילות בכל שבת ושבת"".

31) ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח הערה 127 – התוועדויות ע' 96: "גם ביום השבת – באופן המותר, ע"י אכילה ושתי', צדקה רוחנית, וכיו"ב, ועאכו"כ בימות החול – בכל האופנים".

32) תנש"א שם ע' 4-33: "סעודת מלוה מלכה במוצאי שבת, שכיון שקשורה עם כבוד השבת ("ללוות את השבת ביציאתו דרך כבוד כמו בכניסתו") יש להקפיד כו'".

33) תנש"א שם: "ויהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' **יהודה** ב"ר **אהרן** ע"ה **ימיני** נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת **שושנה** ב"ר **שלום** ע"ה **ימיני**
נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב **ת. נ. צ. ב. ה.** **נדפס ע"י בנם** הרה"ת ר' **אמיתי** וזוגתו מרת **פייגא שרה ומשפחתם** שיחיו **ימיני**

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or: www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד